

Αλίνα Ιωάννου

ο Σβούρας
και ο ήλιος που
φωτίζει τη βροχή

εικονογράφηση
Emma Louise Clarke

διόπτρα

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα μικρό σκιουράκι που το έλεγαν **Σβούρα**.

Ήταν έξυπνος, σκεφτόταν πολλά πράγματα συγχρόνως και του άρεσε να κάνει **σβούρες** γύρω από τον εαυτό του, γι' αυτό και τον ονόμασαν Σβούρα.

Ντρίμιν! Νωρίς το πρωί ακούστηκε το ξυπνητήρι.
Η ώρα έδειχνε επτά. «Ουφ! Δεν έχω καμία όρεξη να πάω
στο σχολείο, νυστάζω...» είπε ο Σβούρας.

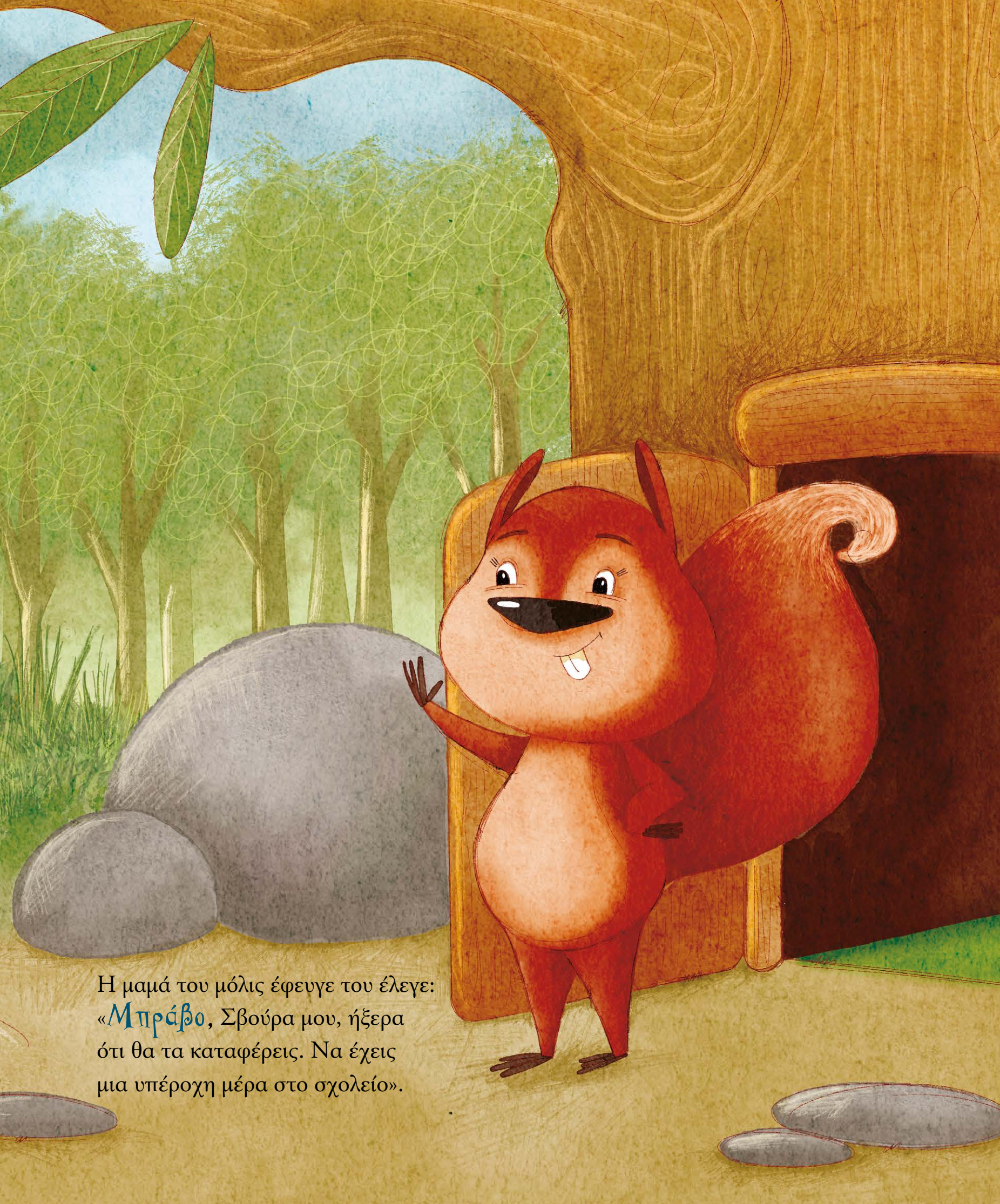

Η μαμά τού είπε να φάει το πρωινό του, να πλύνει τα δόντια του και να ντυθεί. Κάθε πρωί όλα έπρεπε να **γίνουν** **γρήγορα** για να μην αργήσει στο σχολείο.

Εκείνος, όπως ήταν αγουροξυπνημένος, ένιωθε ότι δεν θα καταφέρει να φτάσει στο σχολείο στην ώρα του. Ευτυχώς όμως **Πάντα** έβρισκε τον τρόπο και τα κατάφερνε.

Η μαμά του μόλις έφευγε του έλεγε:
«**Μπράβο**, Σβούρα μου, ήξερα
ότι θα τα καταφέρεις. Να έχεις
μια υπέροχη μέρα στο σχολείο».